ಓದಲು ಕಲಿಯುವುದು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಒಬ್ಬ ಕುಶಲ ಓದುಗ ಹಾಗೂ ಲೇಖಕನಾಗಿ ತಯಾರು ಮಾಡುವುದು ಶಾಲಾ (=ಸ್ಕೂಲಿನ) ಶಿಕ್ಷಣದ ಪ್ರಮುಖ ಉದ್ದೇಶ.(ವಾಗಿರುತ್ತದೆ) ಕಾರಣ ಮಕ್ಕಳು ಮನೆಯಿಂದಲೇ (ಮಾತನಾಡಲು)ಆಡುಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಪಾರಂಗತರಾಗಿ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. (ಬರುತ್ತಾರಾದುದರಿಂದ ಸ್ಕೂಲಿನ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಪಾಠಕರು ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕು) ಈ ಬರಹವು ಓದುವುದನ್ನು ಕಲಿಯುವಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಕುರಿತದ್ದು. ಒಳ್ಳೆಯ (= ಕುಶಲ) (ಪಾಠಕ=)ಓದುಗನಾಗಲು ಮೂರು ಅತಿ ಅಗತ್ಯವಾದ ಶರತ್ತುಗಳು ಇವೆ. ಅವು: (ಅಂಶಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.)

ಒಂದು– ಅವನಿಗೆ ಓದುವ ಸಾಮಗ್ರಿ ಸಿಗಬೇಕು.

ಎರಡು– ಅವನಲ್ಲಿ ಓದುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ(=ಯೋಗ್ಯತೆ) ಇರಬೇಕು.

ಮೂರು– ಅವನಲ್ಲಿ ಓದುವ ಆಸಕ್ತಿ (=ಅಭಿರುಚಿ) ಇರಬೇಕು.

ಓದಲು ಸರಿಯಾದ ಸಾಮಗ್ರಿ ಸಿಕ್ಕಿದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೇ (ಸಿಕ್ಕಕ್ಷಣ) ಮಕ್ಕಳು ಓದಲು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ಹಾಗೂ ಅದೇ ರೀತಿ ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಓದುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಓದುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಖಾತ್ರಿ ಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. (ಅ). ಓದುವುದು ಗೊತ್ತಿರುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವಂಥ (ಪಾಠಕರನ್ನು=)ಓದುಗರನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವುದನ್ನು (ತಯಾರಿಸುವುದನ್ನು) ಕುರಿತಂತೆ ಇರುವುದು ಈ ಬರಹ(ಪತ್ರಿಕೆ).. ಇಂತಹದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಏಳುತ್ತವೆ, ಓದುವುದೆಂದರೇನು? ಮಗುವಿಗೆ ಓದು ಬಂದಿತೆಂದು ಯಾವಾಗ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ? ಮಕ್ಕಳು ಓದಲು ಹೇಗೆ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಥರದ ಇನ್ ಪುಟ್ ಗಳು ಮಕ್ಕಳು ಓದನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಓದುವುದರಲ್ಲಿ ಕಲಿತಿರುವ / ಅರಿತಿರುವ ಹಾಗೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಇರುವ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದು(ಅಳೆಯುವುದು) ಹೇಗೆ? ಓದವುದನ್ನು ಕಲಿಯುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಓದಿನಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿಸುವಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪಾತ್ರವೇನು?.

ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು(ಬರಹವನ್ನು) ಎರಡು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮೊದಲ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಾವು ಓದುವುದು ಎಂದರೇನೆಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇವೆ. ಎರಡನೆಯ

ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಓದಲು ಕಲಿಯುವಾಗ (ಬಾಲ=)ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಭಾಗ–1 ಓದುವುದು ಎದರೇನು?

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಓದುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಬರಹದ ಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನು ಡಿಕೋಡ್ ಮಾಡಿ ಅವುಗಳ ಸರಿಯಾದ (ಉಚ್ಚಾರ=) ಧ್ವನಿಯನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದು (ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು) ಅಂದರೆ ಭಾಷೆಯ ಬರಹದ ರೂಪವನ್ನು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸುವುದು ಇಲ್ಲವೇ ವಾಚಿಕ ರೂಪವನ್ನು ಲಿಖಿತ ರೂಪಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸುವುದು (ಅಳವಡಿಸುವುದು). ಅಂದರೆ ಓದುವುದು ಎಂಬುದರ ಮತ್ತೊಂದರ್ಥ ಬರಹದ ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಅರ್ಥವನ್ನು ಜೋಡಿಸುವುದು, ಅದರಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುವ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಲೇಖಕನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಪಠನ ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ಭಾಗವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಎನ್ನಬಹುದು.

ಓದುವುದು ಎಂಬುದರ ಮೊದಲನೇ ಸಪರಿಭಾಷೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಕುಶಲತೆಗಳ ಕಡೆಗೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ(=ಇಂಗಿತ ಪಡಿಸುವುದು) ಎಂದು ಕೂಡ ಹೇಳಬಹುದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಕೌಶಲ ಸೀಮಿತವಾದುದು ಮತ್ತು ಓದುವುದು ಎನ್ನುವುದರ ಮೇಲಿನ ಪಾತಳಿಯ ತಿಳಿವು.(= ಅರಿವು) ಹಾ ಗಿದ್ದೂ ಅವಶ್ಯವಾದುದೆನ್ನುವಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಮಾತಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟಲ್ಲದೆ ಓದುವುದು ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಇದರ ಎರಡನೆಯ ಪರಿಭಾಷೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಾಢವಾದ (=ಆಳವದುದಾಗಿದ್ದು) ಸಾರ್ಥಕವಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳ ಕಡೆಗೆ ಬೆಟ್ಟು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಆಗ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಈ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಇದೇ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೇನು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎದ್ದೇ ಏಳುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಡಿಕೋಡಿಂಗನ್ನು ಕಲಿತು, (ಅರಿತು), ನಂತರ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಲಿಯುವ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೂಡ ಏಳುತ್ತದೆ.

ಒಂದನೆಯ–ಎರಡನೆಯ ತರಗತಿಯ ಮಕ್ಕಳು ಓದುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಪದಗಳನ್ನು ವಿಭಜಿಸಿ ಓದುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ವಿಭಕ್ತವಾದ ಶಬ್ದದ ತುಣುಕುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ

ಅವರು ಸಂದರ್ಭದ ಪದವನ್ನು ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಮ–ಮಛಲೀ (ಮ ನಿಂದ ಮಿನು) ಆದ ಕಾಗುಣಿತ, ನಿಂದ ನ– ನಿಂದ ನಳ ಸ ನಿಂದ ಸಾಂಪ್ ಸ್ (ಹಾ ನಿಂದ ಹಾವು; ಈ ಈ ದೀರ್ಘ ಉಚ್ಚಾರಣೆಗೆ 'ಮಾನಸೀ' ಹೀಗೆ ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಪಠ್ಯ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಡದ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಜಾಗಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕತೆ ಮಾನಸಿ ಮತ್ತು ಬೆಕ್ಕಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕತೆಯೆಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಅದನ್ನು ಓದುವಾಗ 'ಮಛಲೀ, ನಲ, ಮತ್ತು ಸಾಂಪ್ ಈ ಶಬ್ದಗಳು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಅಡಚಣೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಇವು ಮೂರೂ ಮೊದಲ ಶಬ್ದದ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತವೆ. ಇಡಿಯ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೆಷ್ಟೋ ಪದಗಳು ಬರುತ್ತವೆ, ಪೂರ್ತಿ ಕತೆಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಇನ್ನೆಷ್ಟೋ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಇವೆಲ್ಲದರ ಗುಂಪಿ (ಸಮೂಹದಲ್ಲಿ) ನಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಎಷ್ಟೋ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಬರುತ್ತವಾದುದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದು ಒಂದು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ.

ನಾವು ನಮ್ಮ ಓದನ್ನೇ ಗಮನಿಸಿದರೆ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಬರೆದಿರುವ ಅಕ್ಷರಗಳ ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ಮೇಲ್ನೋಟದ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿ ಅದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಒಂದು ಒಗಟನ್ನು ಬಿಡಿಸುವ ಕ್ರಮದಂತೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ವಿಷಯಗಳು ಒಟ್ಟಿಗೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡತೊಡಗುತ್ತವೆ. ತ್. ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಬರೆದಿರುವ ಅಕ್ಷರಗಳು, ಅವುಗಳ ಜೋಡಣೆಯಿಂದಾಗುವ ಪದಗಳು ಪಾಠದ ಅಥವಾ ಕತೆಯ ಸಂದರ್ಭ, ಆ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಾನುಭವ, ಪಾಠದೊಂದಿಗೆ ಬರೆದಿರುವ ಚಿತ್ರಗಳು, ಭಾಷೆಯೊಂದಿಗಿನ ನಮ್ಮ ಸಹಜತೆ ಮುಂತಾದವು. ಓದುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಏನಿದ್ದರೂ ಡಿಕೋಡ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕ್ ಅಂದಾಜು ಹಾಕುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ(=ರೀತಿ). ನಾವು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಂದಾಜು ಹಾಕುತ್ತ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಮುಂದೇನಾಗಬಹುದು ಮತ್ತು ಮಾತು ಪೂರೈಸಲು ಯಾವ ಪದಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಮುಂದೆ ಏನಾಗಲಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸತೊಡಗುತ್ತೇವೆ, ಈ ರೀತಿ (ಕಲ್ಪಿಸುವಂಥ=) ಅಂದಾಜು ಹಾಕುವಂಥ ಎಷ್ಟೋ ಸಂದರ್ಭಗಳ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಪ್ರತಿದಿನ ಕಾಣುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪದಗಳು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿವೆ (ಕತ್ತರಿಸಿ ಹೋಗಿವೆ) ನೀವು ನಾವು ಅಂದಾಜು ಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಓದಿರಬೇಕೆಂದು

ನನಗನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೇಗೆ ಅಂದಾಜು ಹಾಕಿದೆವೋ ಓದುವ ಇಡೀ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಹೀಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಕ್ಷರದ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿ ಅಲ್ಲ. (=ಓದುವ ರೀತಿ / ಕ್ರಮ ಪೂರ್ತಿ ಇದೇ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೋ ಹೊರತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಿಕ್ಷಣದ ಕಡೆಯೂ ಗಮನ ಹರಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ.)

ಎರಡನೆಯ ಉದಾಹರಣೆ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನದು. ನನ್ನ ಮಗಳು ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಈ ರೀತಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದಳು.

I. Jennie and Jimmy were twins and were they excited. They had just completed kindergarten. And because they did so well, were going to the Big Zoo in the city. After they got into the family car's back seat, mom checked their seat belts and dad said , "If everyone is ready let the journey begin." They were off and headed to the big zoo in the city. The big zoo in the city was a long way from home. ….. II. Okay." Jennie said. Then she leaned over to Jimmy and whispered something in his ear.They both smiled and giggled a little as they faced the front of the car and began to sing. "Are we there yet.... Are we there	I. I. Jinny and Jimmy..Jenny and Jimmy were tins.. were twins and they were…and there…and they were excited. They had just com..given..and they did so well..there..they were going to the big zoo in the ca..kity. After they got into the family car's they (prompt: family cars?) Family car's back seat back seat. Mom chuckled mom chuckled..chuckled hai na? Chuckled. Mom chuckled their seat belts. And daddy said if everyone is ready then let us, let the jar..jarney begin..journey begin..if everyone is ready then let the journey begin. They were off and begin to the big zoo in the kity. (long pause) Actually our house in Udaipur is at the perfect place because the zoo is near us. Why are they sad? (You will have to read it to find that out.) The big zoo in the k..ki…kite..kity..city was a long way II. ..ok jinny said, then she lied are to jimmy and ..she wiped something..whispered something in his ear. They both smiled and g..gi..giggled a little and a little was there the fud.. from the ..f..fast of the car they began to sing…Are we there yet? Are we there yet? Are we there yet? Are we there yet? Are we we there yet? We are there yet? We are there yet? This is not..What is this mom..They have made a song of their own. Their dad looked at their mom and .. I want to sing the song again.. Are we there yet? Are we there yet? Are we there yet?Are we there yet? Are we we there there yet? Are we … We are there yet? We are there yet?(laughter) Their dad looked at their mother and said softly I dont know about you but I am relieved .. giggled..we are here..then When in the video he sing out jinny and jimmy giggled..jinny and jimmy seeched a funday.

yet....Arewethereyet, Arewethereyet....Are we, we, there, there, yet....Are we there yet... Are we there yet.....Their dad looked at their mom and said softly,"I don't know about you but I am glad we're here."Then in a deep voice he sang out "Weee Haaave Ah-rived!"Jennie and Jimmy giggled. Jimmy and Jennie had such a fun day.They visited every animal, had fun in the petting zoo,and ate hot dogs, popcorn, and peanuts. Soon it was time to leave. Mom got their seat belts on and they were headed home. "I hope they are tired and fall asleep," dad whispered to mom."Are we there yet?" Jennie giggled in a soft voice.	The..What is happening? Have they reached the Zoo? I think in this picture they are coming out of the zoo..they have reached the zoo and now they are coming out of the zoo..but why didn't they see the see the show the zoo part. Every stories about different things, this story is not about inside of the zoo, it is about going to the zoo. Jinny and Jimmy had such a fun day. They visited every animal, had fun in the paint, peezing zoo and eat hot dogs. Whats hot dog? What is hot dog? Hot dog is like a burger, it is a bit long, and has bread on top and bottom and inside it there is a longish patty. A hot dog, and corn, and p..pee..peanuts and soon it was time to leave. Mom got there ... ye kya hai in done ke haath mein.. kuch kuchh Samaan hai, shared yahan se kharida hoga inhone. Mom got there seat belts on and they were heading heading heading home..headed home..headed home. Are they both sleeping and why is she opened here eyes. May be she is not sleeping but she is just acting that she is sleeping. Are they both acting that they are sleeping. May be..I hope they are tired and fell asleep, Dad whispered to mom. Aapne daddy ko whisper kara tha kya? Jab main so rah thee? real mein?jab hum zoo se aa rahe the? Zoo se aa rahe the? Hum zoo se thodi aa rahe the? Ye trip jaisa nahi lag raha? Haan udaipur bombay trip jaisa lag raha hai...aage padho na Are we there yet (very softly) jimmy giggled in a soft voice. Mtlab kaise kara? Are we there yet (I repeated in a very soft voice)

ಸ್ವರ ಸಹಿತ (ರಾಗವಾಗಿ) ಓದುವುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಎಷ್ಟೋ ಸಣ್ಣ –ಪುಟ್ಟ(–ಚಿಕ್ಕ–ದೊಡ್ಡ) ವಿಷಯಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ;

1. ದೊಡ್ಡ ಮಕ್ಕಳ ಓದನ್ನುಸರಿಪಡಿಸಲು ಆತುರಪಡದಿದ್ದಾಗ ಮಕ್ಕಳು ತಾವು ಓದಿದ್ದನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಸ್ವತಃ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪಾಠವನ್ನು ಓದುವಾಗ ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಜಿನ್ನಿಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಜೆನೀ ಎಂದು ಓದಿದರು. ಅದೂ ಬಹುಶಃ ಜಿಮಿ ಎಂದು ಓದಿದ ನಂತರ ಜೆನಿಯ ಸ್ಪೆಲಿಂಗ್ ಬೇರೆಯ ರೀತಿ ಬರೆದಿರುವುದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿರಬಹುದು, ಟಿನ್ ಎಂಬುದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಟ್ವಿನ್, 'ಜಾರ್ನೀ' ಅನ್ನು ಜಾನೀ ಎಂಬೆಲ್ಲ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಸ್ವತಃ ಆದವು. ಬಹುಶಃ ಮುಂದುವರಿದು ಓದಿದಾಗ ಟಿನ್ ಹಾಗೂ ಜಾನೀ ಈ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿ ಹೊಂದುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನಿಸಿರಬಹುದು.
2. ಓದುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ (ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ) ಹೊಸ (ಪಾಠಕ=) ಓದುಗ ವರ್ಗ (ಸಮೂಹ) ದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪನೆ / ಅಂದಾಜು ಹಾಕುವುದು ಸಹಜವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಎರಡು ಆಧಾರಗಳಿಂದ ಅಂದಾಜು ಹಾಕುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ, ಆರಂಭದ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಮುಂದೆ ಬರಲಿರುವ ಪದಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದು, ಅವು ಈ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿಹೊಂದುತ್ತವೆಯೋ ಎಂದು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತೆ ಆ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ (ಆಯಾ=) ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬರುವಂತಹ ಪದಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಬಿಡುವುದು, ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಓದುಗನಿಗೆ ಅಕ್ಷರಗಳ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಇರುವುದೇ ಇಲ್ಲ.
3. ರಾಗವಾಗಿ ಓದಿದ(=ಮಾತನಾಡಿದ) ಮಕ್ಕಳು / ಹುಡುಗ–ಹುಡುಗಿಯೇ ಸರಿಯಾಗಿ ಓದಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡನೆಂದು ನಾವು ನಂಬುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಣ್ಣ ಉದಾಹರಣೆಯಲ್ಲಿ ಓದುಗ ಇನ್ನೂ ಓದಿಲ್ಲದ ಆದರೆ ಚರ್ಚೆಯ ನಂತರ ಓದಿದ ವಿಷಯ ಕುರಿತು ಟಿಪ್ಪಣಿ ಮಾಡಿದನೆಂದು ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇನೆ (ಕಾಣುತ್ತೇವೆ). () ಇದರಿಂದ ಓದುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು (ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ) ಸರಿಯಾದ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಪದಗಳ ಮೇಲೆ ಬೆರಳಿಟ್ಟು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. (=ಓದುವುದಿಲ್ಲ,) ಬದಲಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿನ ನೋಟಗಳು ಬಹಳ ಬೇಗನೆ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡಿ ಬರೆದಿರುವ ಪದಗಳಿಂದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊರಡಿಸುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಮಗೆ ಈ (ಉದಾಹರಣೆ) ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ.

4. ಈ ಉದಾಹರಣೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಎದ್ದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಅದೆಂದರೆ ಓದುವಾಗ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಓದುಗ(=ಪಾಠಕ) ತನ್ನ ಜೀವನ ಅಥವಾ ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಅನುಭವ ಅಥವಾ ಹಿಂದಿನ ಅರಿವಿನೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆಂಬುದು. ಅವುಗಳು ನಮ್ಮ ಮನೆ ಜೂ/ಪ್ರಾಣಿ ಸಂಗ್ರಹಾಲಯದಿಂದ ಎಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿದೆ, ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಹಿಂದಿನ ಯಾತ್ರೆಗಳ ಅನುಭವ, ವ ಅಥವಾ ವಾಹನಗಳಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿದ ಅನುಭವ. ಎಂಬುದರೊಂದಿಗೆ ಹೀಗೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡ ಅನುಭವವು ತಿಳಿವು ಬೆಳೆಸಲು ಸಹಾಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಕಡೆಯಾದರೆ ಈ ರೀತಿಯ ನೆನಪು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕುರಿತು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಲೂ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಪುಟ್ಟ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯಿಂದ ನಾವು ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಪದ ಮತ್ತು ಪದಗಳಿಂದ ವಾಕ್ಯ ರಚನೆ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಸ್ವರದೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿಸಿ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ಓದುವುದೆನ್ನುತ್ತೇವೆ ಅಥವಾ ಲಿಖಿತ ಪಾಠದಿಂದ ಅರ್ಥ ಹೊರಡಿಸುವುದನ್ನು ಓದುವುದು ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಇದರಿಂದ ಓದುವುದು ಸರಳ ರೇಖಾತ್ಮಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಅಲ್ಲ, ಅದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ (ಅರ್ಥ ಕೂಡಿ) ಅಂದಾಜು ಮಾಡುವುದು / ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಕಾಗುಣಿತಗಳೊಂದಿಗೆ ಪೃಥಕ್ಕರಿಸಿ ಓದುವಷ್ಟೇ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದುದು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ನಾವು (ಕುಶಲ=) /ಒಳ್ಳೆಯ ಓದುಗರನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡ ಬಯಸಿದರೆ ಮತ್ತು ಓದುವ ಕುರಿತಾದ ಎರಡನೆಯ ಪರಿಭಾಷೆಯನ್ನು ಭಾಷಾ ತರಗತಿಗಳ ಉದ್ದೇಶ ಎಂದು ಒಪ್ಪುವುದಾದರೆ, ಎರಡನೇ ಪರಿಭಾಷೆಯೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿದ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಖಂಡಿತ ದೊರಕಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಆರಂಭದಿಂದಲೇ ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥವತ್ತಾದ ಟೆಕ್ಸ್ಟ್ ನೊಂದಿಗೆ (ಪರಿಚಿತರಾಗುವ=) ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಗಲೇಬೇಕು. ಯಾಂತ್ರಿಕ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವುದಷ್ಟೇ ದೆಂದ ಒಬ್ಬ ಕುಶಲ ಓದುಗನನ್ನಾಗಿ(= ಪಾಠಕನನ್ನಾಗಿ) ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವುದು ಎಂದಾದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮುಂದೆ ಅಗತ್ಯಬಿದ್ದಾಗ ತರಲೇಬೇಕು, ಬದಲಿಗೆ ಅವುಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದಲ್ಲ. ಬೇಕೆನಿಸಿದಾಗ ಮಕ್ಕಳು ಕಾಗುಣಿತಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಶೇಷ ಗಮನ ನೀಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಓದುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಕ ಸದೃಢಗೊಳಿಸಬಹುದು. ಪು ಆದರೆ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇದಕ್ಕೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾದ ಕಾರ್ಯವೇ ಜರುಗುತ್ತದೆ.

ಪುನರಾವೃತ್ತಿ[ನಾ.]

ಮಕ್ಕಳ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು(=ಕಲಿಯುವುದನ್ನು) ಕುರಿತಂತೆ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳು

ಮಕ್ಕಳ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು(=ಕಲಿಯುವುದನ್ನು) ಕುರಿತಂತಹ ಎಷ್ಟೋ ವಿಷಯಗಳು ನಮಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇವೆ, ಅವನ್ನು (ಓದಲು) ಓದಿನ (=ಕಲಿಕೆಯ) ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ (ಡ) ನಮಗೆ ಓದುವ ಕ್ರಮದ ವಿಯಷವಾಗಿ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಒಂದು ಮಾರ್ಗ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

1. ಮಕ್ಕಳ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು (=ಕಲಿಯುವುದನ್ನು) ಕುರಿತಂತೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ. ಅದೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಲಿಸಲೇಬೇಕೆಂದು ನೀವು ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತೀರೋ ಅವರು ಅದನ್ನ ಕಲಿಯದೆ ನೀವು ಕಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡದಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಸಮಯ ಕಳೆದಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಈ ಅಂಶ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಮ್ಮ ತರಗತಿಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ (=ವಿಷಯವಾಗಿ), ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳು ನಾವು ಮೌಖಿಕವಾಗಿ ಕಲಿಸದೆಯೇ ಏನನ್ನೂ ಕಲಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಭಾವನೆ ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ನೆಲೆಸಿರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಒಂದು ಮಗುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಹುಟ್ಟಿದಾರಭ್ಯ ತನ್ನ ಬದುಕಿನ ಪ್ರಾರಂಭದ 3=4 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಏನೆಲ್ಲಾ ಕಲಿತ, ವಸ್ತುಗಳ ಉಪಯೋಗ, ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಇರುವ (=ಹತ್ತಿರವಿರುವ) ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರು, ಅವರೊಂದಿಗೆ ಅವನಿಗಿರುವ ಸಂಬಂಧ, ಅವರ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧಗಳು, ತನ್ನ ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಪದಗಳು, ಅವುಗಳ ವ್ಯಾಕರಣ, ಯಾವಾಗ ಏನು ಮಾತನಾಡಬೇಕು ಮುಂತಾದವು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಯಾವುದೇ ಶಿಕ್ಷಣವಿಲ್ಲದೇ ಕಲಿತಿರುತ್ತಾನೆ.
2. ಕಲಿಯುವ–ಕಲಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ (ಕ್ರಮ) ಕುರಿತಂತೆ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಆದರೆ ನಾವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮರತುಬಿಡುವ ಸಂಗತಿಯೊಂದಿದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ (ಅವರಿಗೆ ಬೇಕೆನಿಸಿದ) ವಿಷಯಗಳನ್ನಷ್ಟೇ, ಭಾಷೆಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಕಾರಣ, ಎಷ್ಟೋ ವಿಷಯಗಳು ಇದರೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಮಕ್ಕಳು ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಕಲಿಯಲು ಅವರು ಉತ್ಸುಕರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ; ಅವರು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವ ರೀತಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಬಂದ ನಂತರ ಅವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದು ಅಥವಾ ಅವರು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗಿನ ಉತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಅನುಭವಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಅವರು (ಸ್ಕೂಲಿನ=) ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣದೊಂದಿಗೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ವತಃ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆಂಬುದರ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಭರವಾಗುತ್ತದೆ.

3. ಕಲಿಯುವ ಯಾತ್ರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ / ಬಾಲಕ–ಬಾಲಕಿಯದೂ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ಬೇಗನೇ ನಡೆಯಲು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ, ಬೇಗನೇ ಮಾತನಾಡಲು ಕಲಿಯುತ್ತಾರಾದರೂ ಸ್ವತಃ ಊಟ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಬಂದ ನಂತರ ಕಲಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಹೀಗೇ ಆಗುತ್ತದೆನ್ನಬಹುದು. ಆದರೆ ಸ್ಕೂಲಿನ ಲೆಕ್ಕ ಈ ತೆರನಾದ ಅಂತರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಅವಕಾಶ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ ಜೊತೆಗೆ ಕಲಿಯುವ ಕ್ರಮ ಸರಳರೇಖೆಯ ಹಾಗೆ (=ರೀತಿ) ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ, ಮರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಪುನಃ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ.
4. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಹೊಸ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಹಾಗೂ ಅದರಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಣಾತನಾಗಲು ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ ಕಾಲ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಒಬ್ಬ ಸಂಗೀತಗಾರ, ಓಟಗಾರ ಅಥವಾ ಗಾಯಕನಾಗಲು, ಯಾವುದೇ ಕೌಶಲವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇದು ಅಗತ್ಯ. , ಕುಶಲ ಓದುಗನಾಗುವ(=ಪಾಠಕನಾಗುವ) ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ (=ಕ್ರಮ) ಕೂಡ ಇದೇ ರೀತಿ ಇರುತ್ತದೆಯಾದರೂ ಓದಲು ಕಲಿಯುವ ಬಾಲಕ/ಬಾಲಕಿಯರ ಬಳಿ ಈ ಹೊಸದಾಗಿ (ಬರುತ್ತಿರುವ/ಕಲಿಯುವ) ಉದಿಸುತ್ತಿರುವ ಕೌಶಲವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ಎಷ್ಟು ಸಮಯ–ಅವಕಾಶ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ಕೂಲಿನ ಕಾರ್ಯ ಕಾರಿಣಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಪ್ರತಿದಿನ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ನಿಶ್ಚಿತ ಅವಧಿಯ ಸಮಯ ಸಿಗುತ್ತದೆ., ಆರಂಭದ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಯ ತಾಂತ್ರಿಕ ವಿಷಯಗಳಾದ ಅಕ್ಷರ, ಹ್ರಸ್ವ–ದೀರ್ಘ ಉಚ್ಚಾರಣೆ(=ಕಾಗುಣಿತ/ಮಾತ್ರೆ,) ವ್ಯಾಕರಣ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಕಲಿಯುವುದರಲ್ಲೇ ಕಳೆದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಓದುವ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲಸ (ಸಮಯ) ಅಗತ್ಯ, ಜೊತೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲೂ ಗ್ರಂಥಾಲಯ(=ಪುಸ್ತಕಾಲಯ) ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇರುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳು / ಹುಡುಗರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಲು ನಿಗದಿಯಾದ ಸಮಯ / ಅವಧಿ ಇರುತ್ತದೆಯೆಂದೂ ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲದೆ ಮಕ್ಕಳು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರರೆಂಬ ಓದಲು ಸರಿಯಾಗಿ ಬಂದ ನಂತರವೇ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರೆಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇದೆ. ಕಲಿಯುವ / ಓದುವ ಪಾಠಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವಂತಹ ಕೆಲವೊಂದು ಅವಕಾಶಗಳು ಮಕ್ಕಳ (ಮೊದಲ=) ಹಿಂದಿನ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಮುಂದುವರಿಯುವ ಬದಲು ಗಮನಿಸದೆಯೇ ಅದನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಭಾಗ–2 ಓದಲು ಕಲಿಯುವಾಗ (ಬಾಲ=) ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಆವಶ್ಯಕತೆ

ಕಳೆದ ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಓದನ್ನು ಕುರಿತ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂದಿರುವುದೆಂದರೆ (ಕುಶಲ ಪಾಠಕನಾಗಲು=) ಒಳ್ಳೆಯ ಓದುಗನಾಗಲು ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ದ ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದುದು ಎಂದು. . ಅನೇಕ (ಶಿಕ್ಷಿತ ಪರಿವಾರಗಳಲ್ಲಿ=) ವಿದ್ಯಾವಂತ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಆಗುತ್ತಲಿದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪುಸ್ತಕ ಓದಿ ನಂತರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ, ಅವರೊಂದಿಗೆ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡುವುದರಲ್ಲಿನ ಉದ್ದೇಶ ಚ ತ ಚಿತ್ರ ನೋಡುವುದಾಗಲೀ ಓದುವುದನ್ನು ಕಲಿಯುವುದಾಗಲಿ ಆಗಿರದೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಮಯ ಕಳೆಯುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಅನುಭವ ಪಡೆದ ಮಕ್ಕಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಉತ್ಸುಕ/ಉತ್ಸಾಹಿ (ಪಾಠಕ=) ಓದುಗ ರಾಗುತ್ತಾರೆಂದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ,ಇಂಥದ್ದರಲ್ಲಿ ಓದುವುದನ್ನು ಕಲಿಯುವಲ್ಲಿ (ಬಾಲ=) ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯ / (ಬಾಲ=) ಮಕ್ಕಳ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ, ಏನು, ಎಷ್ಟು, ಅವುಗಳ ಪಾತ್ರ ಏನು ಮತ್ತು ಅವು (ಓದಲು ಕಲಿಯುವ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ=) ಓದಿನ ಕಲಿಕೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಲಪಡಿಸುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು (=ನೀಡುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು) ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸುವುದು ಸರಿ ಎನಿಸುತ್ತದೆ.

ಕತೆ ಕೇಳುವಾಗ ಮಕ್ಕಳು ಕತೆ ಹೇಳುವವರು ಮತ್ತು ಘಟನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಆ ಕತೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ–ಮತ್ತೆ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ಆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ(= ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ) ಸಾಕಷ್ಟೇ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೂ ಕತೆ ಹೇಳುವವರಿಗೆ ಇದು ಅರಿವಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಮೊದಲಾಗಿ ಅವರು (ಮಕ್ಕಳು) ಬರವಣಿಗೆಯ ಲೋಕದ ಪರಿಚಯ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲದೆ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಬರೆದಿರುವ ಚಿಹ್ನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಬರೆದಿರುವ, ಅಥವಾ ಮುದ್ರಿತ ಪಾಠಾಂಶವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಎಡಗಡೆಯಿಂದ ಬಲಗಡೆಗೆ ಓದಲಾಗುತ್ತದೆಂದೂ ಮೇಲ್ಭಾಗದಿಂದ ಆರಂಭಿಸಲಾಗುತ್ತದೆಂದೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕತೆಯನ್ನು ಹೇಳುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ(ಕ್ರಮದಿಂದ), ನಮಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೊಸ ಕತೆ ಕೇಳಲು ಎಷ್ಟು ಉತ್ಸಾಹವಿರುತ್ತದೋ ದ ಅವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಚಿತವಾದ ಕತೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ–ಮತ್ತೆ ಕೇಳುವಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಅಷ್ಟೇ ಆನಂದ ಸಿಗುತ್ತದೆಂದೂ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ನೀವು ಯಾವುದಾದರೂ ಅವರ ಇಷ್ಟದ ಕತೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದರ ಕೆಲವಂಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಅವರು ಬಿಡಗೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕತೆಯ ಕ್ರಮವನ್ನು (ಕಥಾ ಕ್ರಮವನ್ನು) ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಮುಂದೇನಾಗಲಿದೆ ಎಂದು ಊಹಿಸುವುದರಿಂದ ಮೊದಲೇ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಓದನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ವರ್ತಮಾನದ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ (ಸ್ಥಿತಿಯೊಂದಿಗೆ=)ಕೂಡಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟೇ ಅಗತ್ಯವಾದುದು.

ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೇರೆ–ಬೇರೆಯ ಸಂದರ್ಭಗಳ ಪರಿಚಯ ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಧನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ನಡೆಸುವ ಮಾತುಕತೆಯ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಮನೆ,

ಸುತ್ತ–ಮುತ್ತ ಮತ್ತು ದೈನಂದಿನ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಮುಂದುವರಿದು ಅನೇಕ ಹೊಸ ಸಂದರ್ಭಗಳ ಸುತ್ತುಮುತ್ತಿನವು ಆಗುತ್ತವೆ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಅಜ್ಜಿಯ ಕಸೂತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಬಹುದು, ನಗರದ ಮೇಯರ್ ಕುರಿತಂತೆ, ಇಲಿಗಳ ಹಲ್ಲನ್ನು ಕುರಿತು ಇಲ್ಲವೇ ಗೂಬೆಗಳು ಮಲಗಿ ಏಳುವ ದಿನಚರ್ಯೆ ಕುರಿತಂತೆಯೂ ಮಾತನಾಡಬಹುದು. ಕತೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೇಕಾಯಿತು, ಇದಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೇನು ಆಗಬಹುದಾಗಿತ್ತು, ಹೀಗಾಗದಿದ್ದರೆ – ಎಂಬಂತಹ ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೂ ಅವಕಾಶ ಸಿಗುತ್ತದೆ, ಇದಲ್ಲದೆ ಮಕ್ಕಳು ಕತೆಯ ಪರಿಚಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಸ್ವತಃ ಇಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ.

ಮಕ್ಕಳ ಪದಕೋಶವನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಅತಿ ಸುಲಭ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪರಿಚಯ ನೀಡುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರುವುದಕ್ಕೂ ಮೊದಲೇ ಮಕ್ಕಳ ಪದಕೋಶ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ಸಂವಾದದಿಂದ ತಮ್ಮ ಸುತ್ತ–ಮುತ್ತಲಿರುವ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಹೆಸರು, ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕ್ರಿಯೆಗಳು (ಉಪಯೋಗ) ಮತ್ತು ವಿಶೇಷತೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಮಕ್ಕಳು ಕಾಲ್ಪನಿಕ–ವಾಸ್ತವ ಜಗತ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿ ಅವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಪದಗಳನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಶಬ್ದಕೋಶದೊಂದಿಗೆ ಜೋಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅನೇಕ ಹೊಸ ಶೋಧಗಳು (ಅನುಸಂಧಾನಗಳು) (Tabors, et.al, 2001, I carborough, (1998) ಮಕ್ಕಳ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಮುಂಚಿನ ಶಬ್ದಭಂಡಾರವು ಅವರ ಮುಂದಿನ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿನ ಓದುವ ಕೌಶಲ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದೊಂದಿಗೆ .ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ನಾನು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಬರೆದಿರುವ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದ ಆಯ್ದ ಪದಗಳು ಹಾಗೂ ವಾಕ್ಯಾಂಶ ಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತೇನೆ; ಹೆಜ್ಜೆ, ಮುನಿಸು, ಒದ್ದಾಡಿಕೊಂಡು, ಕಳೆದ, ಹಿರಿಯರು, (=ವರಿಷ್ಠರು), ಇತ್ಯಾದಿ. ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇವೆಲ್ಲ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾತುಕತೆಯ ಪದಗಳು, (ಮತ್ತೊಂ=) ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ನಾವದನ್ನು ನಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಮಾತುಕತೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಳಸದಿರಲೂ ಬಹುದು. ಇವು ಮತ್ತು ಇಂತಹ ಎಷ್ಟೋ ಪದಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೂಲಕ ಮಕ್ಕಳ ಪದಕೋಶದ (ಅಂ=) ಭಾಗವಾಗುತ್ತವೆ, ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಈ ಪದಗಳ ಅರ್ಥ ತಿಳಿಸುವ ಅಗತ್ಯ ಕೂಡ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶಾಲೆಯ ಆರಂಭದ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಾಗುವ ಭಾಷೆಯ ವಿಕಾಸ ಎಷ್ಟೋ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಮೂರು ಕಾರಣಗಳು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತವೆ – ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು–ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದು. ಮಕ್ಕಳು ಭಾಷೆ ಕಲಿಯುವಾಗ ದೊಡ್ಡವರು ತಮ್ಮ ಪಾತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸುವುದು, ಮತ್ತು ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯ ಓದು ಮತ್ತು ಬರಹಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು(ವಿಧಿ ವಿಧಾನಗಳು). ಕಲಿಯುವಾಗ ಅವರ ಚಲನ–ವಲನಗಳು ಮೊದಲ ಕಾರಣದ ಕಡೆ ಗಮನ ಹರಿಸಿದಾಗ ಗಮನವಿಟ್ಟು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ, ಇದು ಬರಿಯ

ಭಾಷೆಯ ವಿಷಯವಲ್ಲ, ಜೊತೆಗೆ ನಾವು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತೇವೋ ಅಥವಾ ಅವರನ್ನು ಕುರಿತ ನಮ್ಮ ತಿಳಿವು ಅದಕ್ಕೂ ಕ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ನಾವು ವಿವೇಕಯುತವಾದ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದಿರುತ್ತೇವೆಯೇ, ಹಾಗಾದರೆ ಯಾವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಬಯಸುತ್ತೇವೆ? ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಪಕ್ಷಿ, ಪಾರಿವಾಳ, ಸಿಂಹ, ಇಲಿಗಳ ಕತೆಯನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇರುವುದೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆಯೋ? ಇಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತ, ಮಿತ್ರತೆ/ಸ್ನೇಹದ ವಿವಿಧ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ನಮ್ಮ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ, ಕತೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಬಲ್ಲರು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆಯೋ.

ಎರಡನೆಯ ಕಾರಣ ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಡಕಾಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಭಾಷೆ ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದು ಸ್ವತಃ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾವು ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಭಾಷೆಯ ಕಲಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕೆಲ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವ ಔಟ್ ಪುಟ್ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ನೀಡುವ ಇನ್ ಪುಟ್ ಗಿಂತ ಎಷ್ಟೋ ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡವರಿಂದ ಎಂತಹ ಜಾಗ್ರತೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದೆ? ? ಕೆಲವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಮಕ್ಕಳು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಗಮನವಿರಿಸಿ ಕೇಳುವುದು, ಅವರಿಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದು, ತಮ್ಮ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳುವುದು, ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಹಾಡು ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡುವುದು, ಕಥೆ ಕೇಳುವುದು, ಚಿತ್ರ ರಚಿಸುವುದು, ಮತ್ತು ಅವರಿಂದ ಬರೆಸುವುದು, ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತುಕತೆಯಾಡುವುದು, ಆಟವಾಡುವುದು, ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಪದಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವುದು, ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಕ್ರಿಯಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಸುವುದು ಇವೆಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳು ಭಾಷೆ ಕಲಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮೂರನೆಯ ಕಾರಣ ಕುರಿತು ನಾವು ಈಗಾಗಲೇ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ಆಗಿದೆ, ಅದೇ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದಾಗ, ನಮ್ಮ ಸುತ್ತ–ಮುತ್ತ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದಾಗ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕತೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗಿಂತ ಅಕ್ಷರಜ್ಞಾನ ನೀಡುವ ಪುಸ್ತಕಗಳು, ಬಣ್ಣಗಳು, ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಳ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೇ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಲು, ಮಗ್ಗಿ ಹೇಳಲು ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೂ ಮೊದಲೇ ಕಲಿತಿದ್ದಾರೆಂದು ಪೋಷಕರೂ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಳೆಯ ಶೋಧ ಪ್ರಸ್ತುತವೆನಿಸುತ್ತದೆ. Shirley Brice heath ಎಂಬುವವನು ತನ್ನ ಪುಸ್ತಕ Way with Words ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಮೂರು ತೆರನಾದ ಸಾಕ್ಷರತೆಯ (ಶಿಕ್ಷಣದ) ವಾತಾವರಣವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿರುತ್ತಾನೆ.

- ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಪರಿವಾರದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಅಂಗವಾಗಿರುವಲ್ಲಿ

- ಪರಿವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸಹಜವಾಗಿ ಇಲ್ಲದಲ್ಲಿ, ಆದರೆ ಪೋಷಕರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ಚಿಂತೆ ಇರುವಲ್ಲಿ
- ಶಾಲೆಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೇವಲ ಆಡುಭಾಷೆ(ಮೌಖಿಕ ಭಾಷೆ) ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತಿದ್ದು ಪುಸ್ತಕಗಳ ಪರಿಚಯ ಅವರಿಗೆ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಾಗ-

ಈ ಮೂರೂ ಬಗೆಯ ಪರಿಸರದಿಂದ ಬರುವ ಮತ್ತು ಒಂದೇ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾವಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂತು. ಮೊದಲ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಚತುರ(ಕುಶಲ) ಓದುಗನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಎರಡನೇ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದ ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರಾರಂಭದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ಓದುವ ಟೆಸ್ಟ್ ನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರದರ್ಶನ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆಮೇಲೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮೂರನೇ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವಿಶೇಷ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೂರನೇ ಗುಂಪಿನ ಮಕ್ಕಳು ಮೊದಲನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹಿಂದಿದ್ದರು ಅಲ್ಲದೆ ಮುಂದಿನ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲೂ ಅವರ ಪ್ರದರ್ಶನ ಸರಿಸುಮಾರು ಅದೇ ರೀತಿ ಇತ್ತು.

ಲಿಖಿತ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯಂತೂ ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಹರಡಿದೆ. ಆದರೆ ಮಕ್ಕಳು ಅದರ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದು ಅವರ ಸಮಾಜೀಕರಣದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಇದನ್ನು ಪ್ರಿಂಟ್ ಅವೇರ್ ನೆಸ್ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಹಿರಿಯರು ಏನಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಈ ಲಿಖಿತ ಪರಸರದೊಂದಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಾರೆ ಅವರು ಇದನ್ನು ಮಾರ್ಗ ನಿರ್ದೇಶನಕ್ಕೆ ಬಳಕೆಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೆ, ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸಕ್ರಿಯ ಸಂಕೇತಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆಯೆ, ಅಥವಾ ಇವು ಜಡ ಸಂಕೇತವೋ? ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಈ ಸಂಕೇತಗಳ ಕಡೆಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಾಹಸದೊಂದಿಗೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾರೆಯೆ ಇಲ್ಲವೆ ಸಂದೇಹ ದೊಂದಿಗೋ ಎಂಬೀ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮನರಂಜನೆಯ ಮಾರ್ಗವಾಗಿರುತ್ತಾದುದರಿಂದ ಇದು ಲಿಖಿತ ಪದದೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾದ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಸಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ:

ಓದುವುದು ಅರ್ಥ ಹೊರ ಮೂಡಿಸುವ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವೆಂದು ನಾವು ಕಂಡೆವು. ಅದು ಕೇವಲ, ನೇರವಾಗಿ ಅಕ್ಷರಗ ಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಉಚ್ಚಾರಗಳೊಂದಿಗೆ (=ಧ್ವನಿಗಳೊಂದಿಗೆ) ಜೋಡಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆಯದೇ ಆದ ಒಂದು ಮಾರ್ಗ. ಈ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾದ ಕೌಶಲದಲ್ಲಿ ಪಾರಂಗತರಾಗಲು ನಾವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾದ ಹಾಗೂ ರುಚಿಕರ (ಅವರ ಅಭಿರುಚಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ) ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಓದುವುದನ್ನು

ಕಲಿಯಲು ಅವರನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಬೇಕು, ಪ್ರೈಮರ್ಸ್ ಇದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಾಥಮಿಕದಿಂದ ಓದುವುದನ್ನು ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅತ್ಯಂತ ಬೇರೆಯದೇ ಆದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ. ಸಾಹಿತ್ಯವು ಓದುಗನಿಗೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಚಿಂತನೆಗಾಗಿ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಹೊಸದನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಜ್ಞಾನದೊಂದಿಗೆ ಸಮ್ಮಿಳನ ಮತ್ತು ಸಂಯೋಜನೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಭಾಗವೆಂಬ ವಿಷಯ ನಮಗೂ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ. ಆರಂಭದ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರೈಮರ್ಗಳು ಅಂತಹ ಅವಕಾಶ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನಮಗೂ ತಿಳಿದಿರುವ ವಿಷಯ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡುವ ವಾಕ್ಯಗಳು ಅಸಹಜ ಮತ್ತು ಅರ್ಥಹೀನವಾಗಿರುತ್ತವೆಯಲ್ಲದೆ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಹೀನವೂ ಆಗಿರುತ್ತವೆ.

ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾದ ಲೇಖನವನ್ನು ಓದುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಮಕ್ಕಳು (ಅಪ್ರಾಕೃತಿಕವಾದ=) ಅಸಹಜವಾದ ವಾಕ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಸೆಣಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಅವರು ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬಳಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಡೀಕೋಡ್ ಮಾಡುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನೇ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಅವಲಬಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಓದುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಬಹಳ ನಿಧಾನಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಅರ್ಥ ಹೊರತೆಗೆಯುವ ಬದಲು ಕೇವಲ ಡೀಕೋಡ್ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.ಸ್ಕೂಲಿಗೆ

***

Reference:

Reference

Tabors, P. O., Roach, K. A. & Snow, C. E. (2001) Home language and literacy environment, in: D. K. Dickinson & P. O. Tabors (Eds) Beginning literacy with language (Baltimore, MD, Paul, H. Brookes), 111-138.

Scarborough, H. (1998). Early identification of children at risk of reading disabilities: Phonological awareness and Some other promising predictors. In B. K Shapiro, J Schneider, W., Roth, E. and Ennemoser, M. (2000).

Weigel, D. J., Lowman, J. L., Martin, S.S. (2007). Language development in the years before school: a comparison of developmental assets in home and child care settings. Early childhood development and care. Vol. 177, Nos 6 & 7, August 2007, pp. 719-734